

Eitt hundrað ára minni

Nú vit í dag eru komin fram til 9. nov. 1996, eru liðin 100 ár síðani kendi og høgt virði bygdamaður okkara Johan Hendrik Danbjørg varð borin í heim her í Porkeri.

Foreldrin vóru tey bæði lærarafólkini Daniel Danielsen úr Ungagardi í Øravík og Kathrina M. Danielsen f. Joensen og ættað úr Leirvík.

Umframt tað vanliga skúlayrki við børnunum, hevði Dánjal eisini skiparskúla her í Porkeri frá 1897 til 1903, og fleiri av okkara

kendu skiparum í slupptíðini lærdu til skipara hjá honum, men hesum virkisfúsa læraranum untist ikki so langt evi, tí longu 7. april 1904 andaðist hann bert 45 ára gamal.

J. H. Danbjørg, ella Danbjørg sum hann vanliga varð nevndur sleit barnaskógvar sínar her í Porkeri, og missurin av pápanum á 7 ára aldri setti síni spor í dreingjasinnið, sum í stóran mun kom at sermerkja liv og virki hansara, tá hann bleiv tilkomin.

Johan Hendrik Danielsen trein í fadirs- og móðurspot, tá hann valdi sær lívsstarv, og í 1914 fór hann á lærarskúlan í Tórshavn og tók læraraprógvi í 1917.

Seinri fekk hann sær navnskifti frá Danielsen til Danbjørg.

Førsta starv hansara sum lærari var í Sumbiar sókn, og helt hann skúla í Víkarbyrgi og á Økrum, og mangan hoyrdu vit hann seinri siga frá skemtiligum søgum frá hesi tíðini.

Í 1919 fór hann til Glyvra og Rituvíkar og var fastur lærari har, inntil hann í august 1920 varð settur sum lærari í heimbygdini.

Tá gingu børnini á Nesi (við Vág) í skúla í Porkeri eisini, og tá Danbjørg byr-

jaði læraragerning sín her var barnatalið oman fyrri 100 í Porkeris skúla, so tað var ikki bara sum at siga tað hjá einsamøllum lærara at røkja.

Í 1921 var eitt lærarastarv skipað aftrat við Porkeris skúla, og tá varð Danbjørg settur sum fyrstilerari, og hesum starvinum sat hann í líka til hann í nov. 1966 legði frá sær vegna aldur 70 ára gamal, tá hevði hann verið lærari í hálva öld.

Danbjørg var barnavinurin burturav og gávuríkur lærari, sum altíð vildi leggja tað besta í børnini og ala tað góða fram.

Hann hevði serstakar gávur til at siga frá á so skemtiligan, áhugaverdan og einfaldan hátt, so skúlátimarnir hjá Danbjørg standa enn so feskir í huganum. Longu frá ungum árum hevði Danbjørg stóran áhuga fyri samfelagsviðurskiptum og helst fyri lívkorunum og umstøðunum hjá tí vanliga fólkinum, og hetta gjørdi, at honum vóru so nógv álitisstørv litin upp í hendi, sum vit í stuttum skulu nevna við.

Frá 1925 til 1946 sat hann í sóknarstýrinum her í heimbygd síni við undantaki av einum 4 ára skeiði (1935-38) og meginpartin av tíðini

Úr sunnan og úr norðan við, úr eystan, vestan, lið um lið, vit sótu moyggjar, sveinar, og hendan langa tíðarskeið hjá okkum eins og tími leið, ei annað nakar meinar.

So hugnaligt vart samverð var, so hugnaligt, so tykist mær, vit aftur fá valla, so hugnaligt um ljósan dag, so hugnaligt við sólarlag, og ei var sorg at kalla.

Nú skilnarstundin komin er, og kanska tað er síðsta ferð, vit sita her við gaman, tí rennur nú í huga tað, vit vóru øll so findarglað, ta tíð vit vóru saman.

Tá farnu tíð vit kenna væl, men um ta tíð, ið koma skal, so támut bert vit vita, vit skiljast nú frá hesum stað, men skulu vit í vinarlag væl aftur saman sita?

Tað vóni, vænti, ynski eg, vit siga hvør nú fyrri seg, vit fara mangar gøtur, og nú farval og siga skal, og hugnaligar uttan tal, eg ynski tykkum latur.

Jóhann Dánjalsson

Eitt eitt-hundrað ára minni

J. H. Danbjørg
* 09.11.1896

Frostnatt fyrri öld -
føddur í litlum skúla.
Kénnarar áttu hann,
og trý onnur.
Sjúka tók systkin
og fadur.
Sjey ára gmal.
Fadurleysir vinir
mangan svangir til
songar.
Lívið lærði,
mangur sjóætst,
svá tín bróður,
suðurstrondum Íslands
einsans tjúgu vetrar
skipari
Robert Miller.
Tú vart seyttjan
einsamallur,
sundurknústur
særdur í sálina.
Hví?

Aftur ljós í staka:
Vøkur vív -
átjan vetrar
vón.
Úntist einans
sjei saman.
Bróðir svøvnins
líggið sveiggjar
kvettir lívstrað
slökkir ljósið.
Hví?
Hví fæst tú frá mær?

Tá lýsti í eystri
á myrkastu nátt:
Stríð fyrri einkjum
og fadurleysum,
fyrri sjúkum og øllum,
ið ongan goðan eiga.
Fyrri skúla,
fyrri lón at liva av,
fyrri javnrættindum,
fyrri stættarleysa
samfelagnum.
Kennari í fimti ár.
Misti alt,
men fekk alt aftur.
Takkaði Guði:
Harrin gav
Harrin tók
Harrans navn verið lovað.

Hvíl í friði
tí vit siggjast aftur.

Dagfinnur

Mynd av skulanæmingum og lærarum uttan fyrri skúlan í porkeri í 1938

Aftasta rað frá vinstri:
Ditlev Dam, Villy Petersen, Torleif Bech, Karl Eið, Eiler Sørensen, Daniel Larsen, leif Müller, Hjørleif Veihe, Arni Djurhuus, Hans Klyver, Evald Sørensen, J. H. Danbjørg, lærari.

Næstafasta rað frá vinstri:
Dagmar Næs, lærarinna, Otto Dam, Erling Larsen, Dion Petersen, Jarmund Eið, Pauli Veihe, Bjarti Sumberg, Daniels Poulsen, Søren Nygaard Næstfremsta rað frá vinstri:

Amanda Dam, Kamma Djurhuus, Elisabeth Dam, Elisabeth Djurhuus, Tinna Veihe, Herdis Lervig, Lena Veihe, Elma Bech, Dina Veihe, Anna Godfred, Maria Lassen, Sigríð Thomsen, Clara Thorsteinsson, Emanda Danielsen og Solveig Heinesen.

Fremsta rað frá vinstri: Konrad Dam, Mikjal Sumberg, Henning Veihe, Hilma Petersen, Helena Veihe, Lydia Danielsen, Sonny Bech, Dania Sørensen, Maja Danielsen, Irena Sumberg, Elly Stenberg, Elisabeth Sørensen og Esther Bech.